

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Disputatio de statione solis, ad Jos. X, 12. 13. 14.

**Abicht, Johann Georg
Werchau, Johann Gottfried**

Lipsiae, 1713

§. XIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130599)

*ad faciendum opus suum, opus suum extraordinarium,
& ad operandum operationem suam, operationem ex-
traordinariam.*

Quibus verbis fatetur, vera esse, quæ in Josuæ Libro h. l. leguntur. Cum Jesaia consentit Habacuc, qui in Cantico suo Cap. III. vers. II. magnalia DEi celebrat, & inter alia ex nostro Josuæ loco refert, Solem & Lunam stetitisse:

Sol & Luna stetit in habitaculo suo.

*In luce sagittarum tuarum (fulgurum) ambulaverunt,
in splendore fulgurantis haste tue. i. e. (fulminum
tuorum ambulaverunt hostes.)*

Quibus verbis partim Solis & Lunæ statio approbatur, partim ad tempestatem respicitur, de qua noster Scriptor vers. II. refert: *DEum eodem tempore in hostes demisisse lapides magnos e caelo, ut plures mortui sint lapidibus grandinis, quam quos Israelitæ gladio interfecerunt.* Si ad Scriptorem nostrum redimus, plures veritatis testes legimus. Versu enim 14. pergit, non fuisse, neque antea, neque postea, diem illi similem. Quod dum subjicitur, postquam dixerat, *Solem stetitisse die circiter integro*, necesse est, ut longiorem diei moram respexerit, quo nullus unquam similis dies fuit. Tandem additur: *DEUM auscultasse voci viri Josuæ*, h. e. DEUM Josuæ desiderio respondisse, & diem illum protraxisse, quia ipse DEus pro Israelitis pugnavit. Non existimamus, quemquam fore, qui animo libero & ingenuo ex his verbis alium sensum extrahat.

§. XIV.

Vidimus longiorem fuisse diem reliquis diebus, quæritur itaque, quamdiu sol quieverit, & quot horarum dies illa fuerit? Duæ occurrunt phrasæ, ex quibus quæstio solvenda est. Primo vers. 13. dicitur: *expectasse Solem, & substituisse Lunam, donec ulciscerentur se Israelitæ de inimicis suis.* Ex quo intelligimus, moram Stationis Solis fuisse sensibilem. Si enim in mentem revocamus, quod Josua in vespera preces ad DEum fuderit, cum Solem occidentem videret, & parum lucis ad hostes persequendos superesse sciret, & deinde per-

pendimus, tantum temporis superfuiffe, quantum ad hostes profternendos fufficeret, extra dubium est positum, omnes Ifraelitas Solis Stationem observaffe certiffimam. Deinde verfu eodem expreffius dicitur, quamdiu Sol fteferit, pergit enim Scriptor ad documentum antiquum provocans:

Et fletit Sol in parte cali,

nec feftinavit occumbere circiter die integro.

In Hebræo legimus, & non feftinavit Sol occumbere כיום כיום circiter die integro. Vulgat. vertit: non feftinavit occumbere fpatio unius diei, quod nobifcum convenit. Solent Hebræi temporis durationem litera כ describere. Sic Ruth. I. 4. Et habitabant ibi כעשר שנים circiter decem annos. LXX. reddunt: Sol non procedebat ad occafum. εἰς τὴν ἡμέραν μίας in fine unius diei. εἰς enim pro in positum arbitramur. Ex quorum mente fensus est: Solem non occubuiſſe, eo tempore, quo alias occumbere folet, fed permanniſſe ſuper Horizonte. Sed licet hæc verſio longiorem ſolito diem concedat, nobis tamen non placet, quia loco כיום legit כיום in die. Hodiernam codicis lectionem in dubium non vocamus, quod eam Chaldæus conſervavit, Et non feftinavit ad intrandum כיום כיום circiter die integro. Eccleſiaſticus rem extra dubium poſuit, cum Cap. 46. verſ. 5. in Joſue laudes excurrens noſtrum miraculum celebrat, dicens: nonne Sol inſiſtit hujus manu, καὶ μία ἡμέρα ἐγένθη πρὸς δύο, & unus dies ad duo excrevit. Si ponamus, Solis Stationem in vefperam 4. diei menſis Judaici Thamuz, h. e. 27. Junii incidiffe, quod ex ſupra dictis videtur, quo tempore Sol 14. horæ terræ Judaicæ clima illuminat, ſequetur, Solem totidem horas in occaſu ſteſiſſe, diemque illum ad 28. horas æquales prolongaſſe. Si vero iſta Solis Statio in noſtro climate eſſet viſa, dies ad 32. horas excreviſſet.

§. XV.

Supereſt Talmudiſtarum ſententia diſcutienda, qui Solem bis eodem die ſteſiſſe opinantur, prima vice in merid-